

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการพัฒนาตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ในตำบลน้ำแพร่ อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสาวคันทรส อยู่คง

ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองและการปกครอง)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ รองศาสตราจารย์ ดร. โกสุมภ์ สายจันทร์

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการพัฒนาตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงในตำบลน้ำแพร่ อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสำคัญของภาวะผู้นำชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแพร่ อ.หางดง จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกื้อหนุนหรือเป็นอุปสรรคของภาวะผู้นำ ตามแนวทางการพัฒนาชุมชนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงของโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ในกรณีศึกษาตำบลน้ำแพร่ อำเภอหางดง จังหวัด โดยดำเนินการศึกษา จากข้อมูลที่เป็นเอกสารหลักฐานข้อมูลทั่วไปของตำบลน้ำแพร่ และผลจากแบบสอบถามกลุ่มประชากรเป้าหมาย 38 ราย ได้วิเคราะห์และสรุปผล โดยใช้การตีความข้อมูลเชิงประจักษ์กับทฤษฎีที่ได้รับและอธิบายผลโดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณแบบพรรณนา

ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้นำชุมชนในตำบลน้ำแพร่ ร้อยละ 94.7 เป็นเพศชาย โดยมีอายุเฉลี่ย 42-49 ปี ร้อยละ 89.5 มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี อาชีพหลักคือ รับจ้างทั่วไป สถานภาพทางสังคมที่ร่วมเป็นคณะกรรมการประเมินมาตรฐานชุมชนส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแพร่ และส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป โดยทำงานให้กับชุมชนมากกว่า 7 ปี – 9 ปี จากการศึกษาด้านลักษณะการแสดงความเป็นผู้นำ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารตนเอง ด้านการบริหารสังคม และด้านการบริหารงาน พบว่า ผู้นำชุมชนมีความรู้ความสามารถที่จะนำพาให้ชุมชนประสบผลสำเร็จ และอยู่เย็นเป็นสุข โดยเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม โดยเฉพาะด้านการพัฒนาตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า

จ

บุคลิกลักษณะส่วนบุคคลที่ผู้นำแสดงออกทางสังคมเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้โครงการประสบความสำเร็จ และได้รับความร่วมมือที่ดีจากสมาชิกในชุมชน คือ การมีลักษณะการเป็นผู้นำที่ดี มีลักษณะที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ สามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายนอก และ บุคคลภายในชุมชน ได้อย่างเหมาะสมและมีความจริงใจ มีความเชื่อมั่นในตัวเองและเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนา โดยสามารถสร้างแรงจูงใจให้เกิดการร่วมมือในชุมชน และเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Cooperation Among Community Leaders in Sufficiency Economy Development of Nam-Prae Sub-district, Hang Dong District, Chiang Mai Province
Author	Miss Kantharose Yookong
Degree	Master of Arts (Political Science)
Independent Study Advisor	Associate Professor Dr. Kosum Saichan

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to study the importance of leadership in the communities of Nam Prae sub-district, Hang Dong district, Chiang Mai province 2) to study the factors that supported or obstructed leadership following the community development in sufficiency economy guideline of sufficiency economy village project in Nam Prae sub-district, Hang Dong district, Chiang Mai province. The study was made by using Nam Prae sub-district general documents and 38 questionnaires. The results were analyzed and summarized by interpreting primary and secondary information and then described by qualitative and quantitative analysis in descriptive method.

The study found that 94.7 percent of Nam Prae sub-district community leaders were males with an average age of between 42 and 49 years. For education, 89.5 percent graduated with less than a bachelor's degree. The principal occupation was general employment. For social status by joining the standard assessment committee, most of the leaders were members of Nam Prae sub-district councils. They had lived in the community for more than 10 years and had worked for the community for more than 7 to 9 years. The study of 3 leader characteristics; self-management, social management, and administration found that the community leaders had knowledge and capability in leading the community to success and well-being. They were role-models in ethics and moral;

especially for sufficiency economy development. Personalities the leaders expressed were found to be a supporting factor that led to the success of the project and helped gain cooperation from community members. Traits of leadership led the organization to achieve and to be able to communicate with community external and internal people appropriately and sincerely. The leaders had confidence in themselves and had vision in development. They could encourage the community to cooperate and they were responsible to the society.